

XIII.

Anders Jørgen og Emanuel gik først ud i Hestestalden, der laa i en nybygget Længe lige over for det bedagede Vaaningshus. Her stod to store, røde Vallakker og et loddent Aarsføl, der alle begyndte at rasle med Grimeskafterne og „gnægge“ nede i Krybberne med denne hule, hyggelige Lyd, hvormed Heste modtager kendte Folk i Stalden.

Med en pludselig Livlighed, der forbavsede Emanuel, gav Anders Jørgen sig til at gøre omstændelig Rede for Dyrenes Alder, Karakter og Stamtræ. Med særlig Stolthed fortalte han, at „Tøsen dér“ — han mente Føllet — var en direkte Ætling af den berømte *Stærkodder II*, der tre Aar i Træk havde taget første Præmie ved Hingsteskuet i Roskilde, og som i det hele kunde bedække sit Bryst med flere Hæderstegn og Æresmedailler end nogen Fyrste.

Emanuel hørte opmærksomt paa ham og besaa' med stor Interesse de forskellige Indretninger i Stalden og i den tilstødende Skære- og Tærskelo. Han undersøgte Hakkelsekniven og Rensemaskinen, udspurgte om de enkelte Skruers og Tandhjuls